



בע"ח (באר שבע) 20874-01-15 - יוסף כהן נ' מדינת ישראל

בע"ח (באר-שבע) 20874-01-15 - יוסף כהן נ' מדינת ישראל ואח'מחוזי באר-שבע

בע"ח (באר-שבע) 20874-01-15

יוסף כהן

ע"י ב"כ עו"ד אריאל עטרי

נגד

1. מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אסף בר יוסף

2. נ.נ.

3. לשכת הרווחה- מועצה מקומית- גן יבנה

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[12.04.2015]

כב' השופט נסר אבו טהה

החלטה

1. בפניי שתי בקשות שעניינן עיון בראיות התביעה. האחת, בקשה לקבלת חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: "החסדפ"). השנייה, בקשה לקבלת מסמכים לפי סעיף 108 לחסדפ; על רקע כתב אישום המייחס למבקש ביצוע עבירות של מעשים מגונים וחטיפה לשם ביצוע עבירת מין- עבירות מיום 2/12/14.

2. בתמצית, בכתב האישום נטען, כי המבקש אשר עבד כנהג מונית במועד הנ"ל, עת נסע ברחבי העיר אשדוד, הבחין במתלוננת (קטינה, ילידת 2007), כשהיא לבושה בתלבושת בית ספר, יושבת על המדרכה בנקודת איסוף בסמוך לבית הספר. נטען, כי המבקש עצר את המונית בסמוך למתלוננת, קרא לה והציע לה לנסוע עמו תוך שהוא מפתה אותה לעלות למונית באומרו שהוא יקנה לה משהו מתור לאכול. נטען, כי המתלוננת עלתה למונית והתיישבה המושב הקדמי לצד הנהג. בהמשך נטען, כי המבקש החל בנסיעה לכיוון היציאה מאשדוד ולכיוון בית שמש, עד שהגיע ל"יער צרעה" הסמוך למושב "תרום". נטען, כי המבקש עצר את המונית, וביקש מהמתלוננת לעבור לשבת במושב האחורי במונית. המבקש, עבר אף הוא ממושב הנהג למושב האחורי של המונית, וביצע במתלוננת מעשה מגונה בכפ שנישק אותה על פיה תוך שהוא מלקק את פיה באמצעות לשונו. בהמשך נטען, כי המבקש הוריד את הגרביונים שלבשה המתלוננת עד לאמצע הירך, נגע באמצעות ידו באיבר מינה ומישש את איבר מינה מעל או מתחת לתחתוניה, תוך שהוא שואל אותה "יש לך פיפי?". לאחר האמור, יצאה המתלוננת מן המונית, תוך שהמבקש אומר לה "חכי פה אני תכף בה". המתלוננת, אשר נותרה לבדה ביער, החלה לרוץ לכיוון הכביש, תוך שהיא בוכה וצועקת "תעזרו לי", "תצילו אותי". מ.ש. אשר נסעה במקום באותה העת ברכבה, הבחינה במתלוננת ואספה אותה ברכבה והזעיקה את המשטרה.



3. במסגרת הבקשה לעיון בחומר חקירה (לפי סעיף 74 לחסד"פ), עתר המבקש לקבל לעיונו את המסמכים כדלקמן:

א. רישום פלילי של עדי התביעה:

ע"ת 1 (מ.ש.- אספה את המתלוננת מזירת האירוע).

ע"ת 2 (יונה שלום- מנהלת בית הספר בו לומדת המתלוננת. סמוך לאחר האירוע היא פגשה את המתלוננת).

ע"ת 3 וע"ת 4 (הוריה של המתלוננת).

ע"ת 11 (מוטי עובדיה- קשור לעדות שמסר ע"ת 21).

ע"ת 21 (שמואל ג'רבי- מנכ"ל חברת "יוניטקס"- המתאר בעדותו כיצד מתפעלים את מכשיר המעקב ברכבו של המבקש)

ע"ת 12 (בת שבע סויסה- המחנכת של המתלוננת, פגשה במתלוננת בסמוך לאחר האירוע).

ע"ת 14 (סבתא של המתלוננת- פגשה את המתלוננת שעות ספורות לאחר האירוע).

ב. רשימת תלונות שהגישו ע"ת 3, 4 ו- 12 במשטרה.

ג. תיק חקירה מלא של חקירת המתלוננת בפני חוקרת הילדים.

ב"כ המבקש טען, כי אותם העדים קשורים ללב האירועים נשוא כתב האישום. ע"ת 2, 3, 4, 12, 14 פגשו את

המתלוננת בסמוך לאחר האירוע, ובהודעותיהם במשטרה סיפרו אודות התנהגותה והתנהלותה של המתלוננת כאשר פגשו בה. נטען, כי גיליונות הרישום הפלילי רלוונטיים לשאלת מהימנות העדים.

ביחס לע"ת 4, אביה של המתלוננת, עתר המבקש לקבל לידי, בנוסף, רשימת התיקים הפתוחים שעניינם עבירות מין או פגיעה בחסר ישע, וזאת בשל נתונים שעלו מחומר החקירה.

אשר לע"ת 11 ו-21 נטען, כי עדים אלו מסרו תיאור כיצד ניתן להדליק ולכבות את מכשיר המעקב ברכבו של

המבקש, שלטענת המאשימה, המבקש כיבה עת הסיע את המתלוננת. נטען, כי התיאור שמסרו העדים בחקירתם

במשטרה אינם מתיישבים עם אופן הפעלת המכשיר. ב"כ המבקש הפנה לאסופת פסיקה לתמיכה בטיעוניו (בש"פ

10032/06 אזולאי נ' מ"י; פ"ח (ת"א) 1070/05 יגונזו נ' מ"י; ת"פ (נצרת) 39176-07-11).

4. במסגרת הבקשה לקבלת מסמכים מכוח סעיף 108 לחסד"פ, עתר המבקש לקבל לעיונו את תיקי הרווחה של

המתלוננת ומשפחתה, למעט מצבם הכלכלי. נטען, כי הסוגיה שבמחלוקת הינה ביחס לעובדה 15 לכתב האישום,

כאשר המתלוננת מסרה מספר גרסאות שונות בחקירתה ביחס לאירועים המתוארים בסעיף זה- במספר מקומות

טענה כי המבקש לא עשה לה כלום, ובאחרים- שנגע באיבר מינה. עוד תיארה המתלוננת בפני חוקרת הילדים, כי

החיבוק שהמבקש נתן לה, היה בדרך שאביה מחבק אותה. עוד נטען, כי מספר ימים לאחר האירוע, הורי המתלוננת

מעבירים למשטרה ציורים שציירה המתלוננת בביתה לאחר האירוע. באחד הציורים מתארת המתלוננת שהמבקש

הוציא את איבר מינו, ואז היא מוחקת, משחירה, וכותבת "איבר מין זה לא קשור". לגישת הסנגור, יכול ויש דברים

ברקע של המתלוננת, שאינם קשורים למבקש, אותם מסרה המתלוננת בחקירתה. עוד טען הסנגור, כי מחומר

החקירה עולה, שאביה של המתלוננת נתבע בבית המשפט, ויש בכך כדי להשליך על שאלת מהימנותו.



5. בא כוח המשיבה, מנגד, עתר לדחות את הבקשה לקבלת גיליונות הרישום הפלילי (כמפורט בסעיף 3א לעיל) ורשימת התלונות (כמפורט בסעיף 3ב' לעיל), שכן, לגישת המאשימה, אין בהם כל רלוונטיות לתיק הנדון. לתמיכה בטיעוניו הפנה ב"כ המשיבה לבש"פ 600/15. אשר לתיק החקירה (כמפורט בסעיף 3ג') הוסכם בין הצדדים, כי המשיבה תעביר לידי המבקש את טיוטת החקירה שנכתבה בכתב יד על ידי חוקרת הילדים במהלך החקירה. אשר לבקשה לקבלת תיקי הרווחה של המתלוננת ומשפחתה מכוח סעיף 108 לחסד"פ, נטען, כי הבקשה צריכה לדון בפני המותב הדן בתיק העיקרי. לעניין זה הפנה ב"כ המשיבה לבש"פ 7990/14. לגופם של דברים, נטען, כי הבקשה הינה כללית ולא ברור הרלוונטיות של החומר המבוקש לליבת המחלוקת בתיק העיקרי. דיון והכרעה
6. אשר לבקשה שעניינה עיון בגיליונות המרשם הפלילי של עדי התביעה ורשימת התלונות, בית המשפט העליון בפסיקתו, חזר וקבע כי חשיבות רבה נודעת לזכות העיון בחומר חקירה. בין היתר נקבע כי העיון בחומר חקירה הוא בעל חשיבות רבה למימוש הזכות למשפט הוגן, וכי זכות העיון נמנית עם אחת מזכויות היסוד של נאשם בפלילים. בהתאם לכך, פורש הסעיף באופן מרחיב, כך שאינו מכון רק לחומרים שבליבת האישום, אלא גם לחומרים המצויים בשוליו (ראה למשל: בש"פ 7990/14 מקון נ' מדינת ישראל; לבש"פ 7585/14 שטרם נ' מדינת ישראל; לבש"פ 9322/99 מסארווה נ' מדינת ישראל). שכן, כידוע, "אין חקר לתבונה סגור מוכשר, ואין לנחש כיצד היה יכול לנצל את החומר הנמצא בפניו" (ע"פ 35/50 מלכה נ' היועץ המשפטי הממשלה). עם זאת, נקבע כי "הגישה המרחיבה אינה חסרת גבולות. הרחבה יתרה עשויה בנסיבות מסוימות להרחיב את היריעה שלא לצורך, ובכך לא זו בלבד שלא תתרום להגנת הנאשם, אלא שעלולה היא גם לפגוע בזכויותיהם המוגנות של אחרים באופן בלתי מידתי וללא הצדקה" (בג"ץ 620/02 התובע הצבאי הראשי נ' בית-הדין הצבאי לערעורים). עוד נפסק, כי במקרים בהם מבוקש על ידי ההגנה, מידע על הרשעות ועונשים של אדם, כמבוקש בענייננו, שומה על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם להליך משפטי הוגן ולאפשרות נאותה להתגונן מפני האישומים המיוחסים לו מזה, לבין פרטיותם של העדים ואינטרס השיקום שלהם מזה (ראה לבש"פ 5881/06 בניזרי נ' מדינת ישראל; לבש"פ 8406/12 אלמוני נ' מדינת ישראל). על בית המשפט "לבדוק את גיליונות המרשם שמדובר בהם ולהעמידם במבחן של רלוונטיות ותועלת פוטנציאלית להגנתו של המערער" (ראה עניין "בניזרי"; לבש"פ 1408/14 פלוני נ' מ"י, לבש"פ 600/15 מתתיהו הירשמן נ' מ"י).
7. בענייננו, ועל רקע המבחנים שהותוו בפסיקה, ולאחר שעיינתי הן בגיליונות המרשם הפלילי הרלוונטיים והן ברשימת התלונות שהועברו לעיוני, הגעתי לכלל מסקנה, כי אין באסמכתאות אלו, כל רלוונטיות או פוטנציאל שיש בו כדי לסייע להגנתו של המבקש- על כן דין הבקשה להידחות.
8. אשר למבוקש בסעיף 3ג' (תיק חקירה מלא של חקירת המתלוננת בפני חוקרת הילדים)- בשים לב להסכמת הצדדים במעמד הדיון, הרי שמתייטר הצורך להכריע בבקשה לגופה.
9. אשר לבקשה לקבלת תיקי הרווחה של המתלוננת ומשפחתה, מכוח סעיף 108 לחסד"פ - הנני מורה למשיבה 3- לשכת הרווחה- מועצה מקומית- גן יבנה, להעביר לבית המשפט את תיקי הרווחה של המתלוננת נ.נ. (ת.ז. 216807701), ככל שישנם, וזאת תוך 21 יום. לאחר שיתקבלו בבית המשפט, תשלח החלטה נוספת לצדדים.
10. המזכירות תשלח את ההחלטה למשיבה 3 ולבאי כוח הצדדים. ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ה, 12 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.